

5. Te vragen genade

Ik vraag de genade U dieper te mogen ontmoeten en U te doen kennen aan anderen.

6. Een concreet te zetten stap

We stellen je voor om tijdens de week bij het kruis te gaan zitten en wat tijd te nemen om je daar geliefd te weten.

7. Gebed:

Jezus, vermeerder mijn verlangen U lief te hebben;
leg in mijn hart een brandend verlangen uw dorst te lessen;
help mij iedere dag een poosje bij uw kruis stil te staan en te bidden;
sterk mijn vertrouwen in uw barmhartigheid en maak mij tot uw getuige;
help mij doorheen kleine offertjes mijn liefde voor U uit te drukken.

8. Lied(eren):

Onze schuilplaats is God (Opwekking)

<https://www.youtube.com/watch?v=c4Gk8dYjI8Y>

Zie hoe Jezus lijdt voor mij (Sela)

<https://www.youtube.com/watch?v=3eL60gi4K-E>

Het bloed van Jezus spreekt voor mij

<https://www.youtube.com/watch?v=icohe21XCw0>

Ik geef mijn leven aan U over (Christian Verwoerd)

<https://www.youtube.com/watch?v=l2ZPxAVTtQQ>

Boekje Theresia

3de week

Theresia's zending op 14 jarige leeftijd (Pranzini)

1. Het Woord van God

“Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie Hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: “vrouw ziedaar uw zoon” en daarna tegen de leerling: “dat is je moeder”. Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis. Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: “Ik heb dorst” (Joh. 20, 26-28)

2. Korte toelichting bij het thema van de week.

Vorige week bespraken we de genade van Kerstmis. We hoorden hoe Theresia tijdens die kerstnacht de liefde van Jezus in haar hart voelde binnenstromen en dat tegelijkertijd in haar een diep verlangen ontstond te gaan werken voor de bekering van zondaars, zichzelf te vergeten en anderen plezier te doen. Deze week focussen we op hoe God Theresia dieper inspireert en helpt haar missionaire verlangen concreet te maken en hoe hij haar (en ons) daarin bevestigt.

3. Tekst om in gebed te brengen tijdens de komende week.

Op een zondag bekeek ik een afbeelding van Onze Heer op het kruis. Ik werd getroffen door het bloed dat uit een van zijn Goddelijke handen omlaag droop. Ik vond dat heel erg, want ik dacht dat dit bloed op de grond terecht kwam zonder dat iemand zijn best deed om het op te vangen. En ik nam het besluit om in de geest aan de voet van het kruis te blijven om daar de Goddelijke dauw op te vangen die er van afvloeit, en ik begreep dat ik die daarna over de zielen zou moeten uitstorten ...

De kreet van Jezus op het kruis klonk ook voortdurend in mijn hart : "Ik heb dorst !" Die woorden ontstaken een ongekend en heel levendig vuur binnen in mij...(Joh. 19,28) Ik wilde mijn Welbeminde te drinken geven en ik voelde hoe ik zelf verteerde van dorst naar zielen. Het waren nog niet de priesterzielen die mij aantrokken, maar de zielen van de grote zondaars. Ik brandde van verlangen om die te ontrukken aan de eeuwige vlammen ...

Om mijn ijver te prikkelen liet de goede God mij blijken dat Hij mijn verlangens op prijs stelde. Ik hoorde over een grote misdadiger spreken die zopas ter dood was veroordeeld wegens verschrikkelijke wandaden, en alles wees erop dat hij de dood in zou gaan zonder berouw te hebben. Ik wilde tot elke prijs verhinderen dat hij in de hel terecht zou komen en om dat te bereiken wendde ik alle denkbare middelen aan. Ik voelde wel dat ik uit mijzelf niets kon doen, daarom bood ik de goede God alle oneindige verdiensten aan van Onze Heer, de schatten van de Heilige Kerk. Verder vroeg ik Celine om een mis te laten opdragen te mijner intentie, want zelf durfde ik dat niet te vragen omdat ik bang was dan te moeten zeggen dat het voor Pranzini was, de grote misdadiger. Ik wilde het evenmin aan Celine vertellen, maar zij stelde mij zulke lieve en dringende vragen dat ik haar mijn geheim toevertrouwde. In plaats van mij uit te lachen vroeg zij of zij mij mocht helpen om mijn zondaar te bekeren. Dat nam ik dankbaar aan want ik zou gewild hebben dat alle mensen zich met mij verenigden om voor de schuldige genade te verkrijgen. Ik voelde diep in mijn hart de zekerheid dat onze verlangens verhoord zouden worden. Maar om mijzelf moed in te spreken om vol te houden met voor de zondaars te bidden, zei ik aan de goede God dat ik er heel zeker van was dat Hij aan de arme ongelukkige Pranzini vergeving zou schenken en dat ik dat geloven zou - zelfs wanneer hij geen biecht zou spreken en geen enkel bewijs van berouw zou tonen ; zoveel vertrouwen had ik in de oneindige barmhartigheid van Jezus. Maar ik vroeg Hem alleen een teken van berouw, alleen om mij gerust te stellen ...

Mijn gebed werd letterlijk verhoord! Hoewel papa ons verboden had om welke krant dan ook te lezen, dacht ik toch niet ongehoorzaam te zijn toen ik de stukken las die over Pranzini gingen. De dag na zijn terechtstelling komt het dagblad "La Croix" mij in handen. Ik sla het

haastig open en wat zie ik?... Ach; mijn tranen verrieden mijn emotie en ik zag mij genoodzaakt om mij af te zonderen! Pranzini had niet gebiecht, hij was het schavot opgegaan en maakte zich gereed om zijn hoofd door het lugubere gat te steken, maar plotseling keerde hij zich om, greep een crucifix dat een priester hem voorhield en kuste driemaal de heilige wonden ! ... Toen ging zijn ziel het barmhartige vonnis vernemen van Hem die zegt dat er in de hemel meer vreugde zal heersen over één enkele zondaar die boete doet dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen boete nodig hebben! ... (Lc. 15,7)

Ik had het gevraagde "teken" gekregen en dat teken was de getrouwe weergave van genaden die Jezus mij verleend had om mij ertoe te krijgen te bidden voor de zondaars. Het was toch immers vóór de wonden van Jezus, toen ik zijn Goddelijk Bloed zag wegvloeien, dat de dorst naar zielen mijn hart was binnengekomen? Ik wilde hun dit onbevleete bloed te drinken geven dat hen moest reinigen van hun onreinheden en de lippen van "mijn eerste kind" drukten zich op de heilige wonden!!! .. Wat een onuitsprekelijk antwoord! ...

Ach, sinds ik deze unieke genade kreeg, werd mijn verlangen om zielen te redden elke dag groter. Het leek mij dat Jezus tegen mij zei zoals tot de Samaritaanse :

"Geef Mij te drinken !" (Lc. 15,7)(Joh. 4,6-15) Het was een echte uitwisseling van liefde. Aan de zielen gaf ik het bloed van Jezus, aan Jezus bood ik diezelfde zielen aan, verfrist door de goddelijke dauw. Zo had ik het idee dat ik zijn dorst leste en hoe meer ik Hem te drinken bood, hoe meer ik dorst kreeg in mijn arme kleine ziel. En door die brandende dorst gaf Hij mij als het ware de heerlijkste dronk van zijn liefde.

4. Vragen voor de uitwisseling in groep:

- Wanneer je zoals Theresia een poosje bij Jezus' Kruis stilstaat en bidt: wat ervaar je daar? Wat raakt je het meest? Wat betekenen de woorden 'Ik heb dorst' voor Je?
- Theresia gelooft met groot vertrouwen dat ze met gebed en offers zielen kan redden. Wat denk jij daarover? Zie je een concrete gelegenheid om in dit 'gebed om zielen te redden' anderen te betrekken?